

Publicerad 2017-10-02 16:14 av Fredrik Westin

våning 32

vi böjer våra huvuden i vanmakt
regnet faller som alla våra samlade tårar
från
natthimmeln där Karlavagnen skenar stilla utan kusk
vi försöker att väva oss en filt av alla tappade trådar
som för att värma oss
från kylan
från
en gud som tittar bort
från
alla gudar som tittar bort
de som inte finns men som så många hoppas på
vi böjer våra huvuden
igen

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Fredrik Westin med Poeter.se id #56392 innehar upphovsrätten